

Proletaris de tots els països, uni-vos! Proletaris, pobles i nacions oprimides de tot el món, uni-vos!

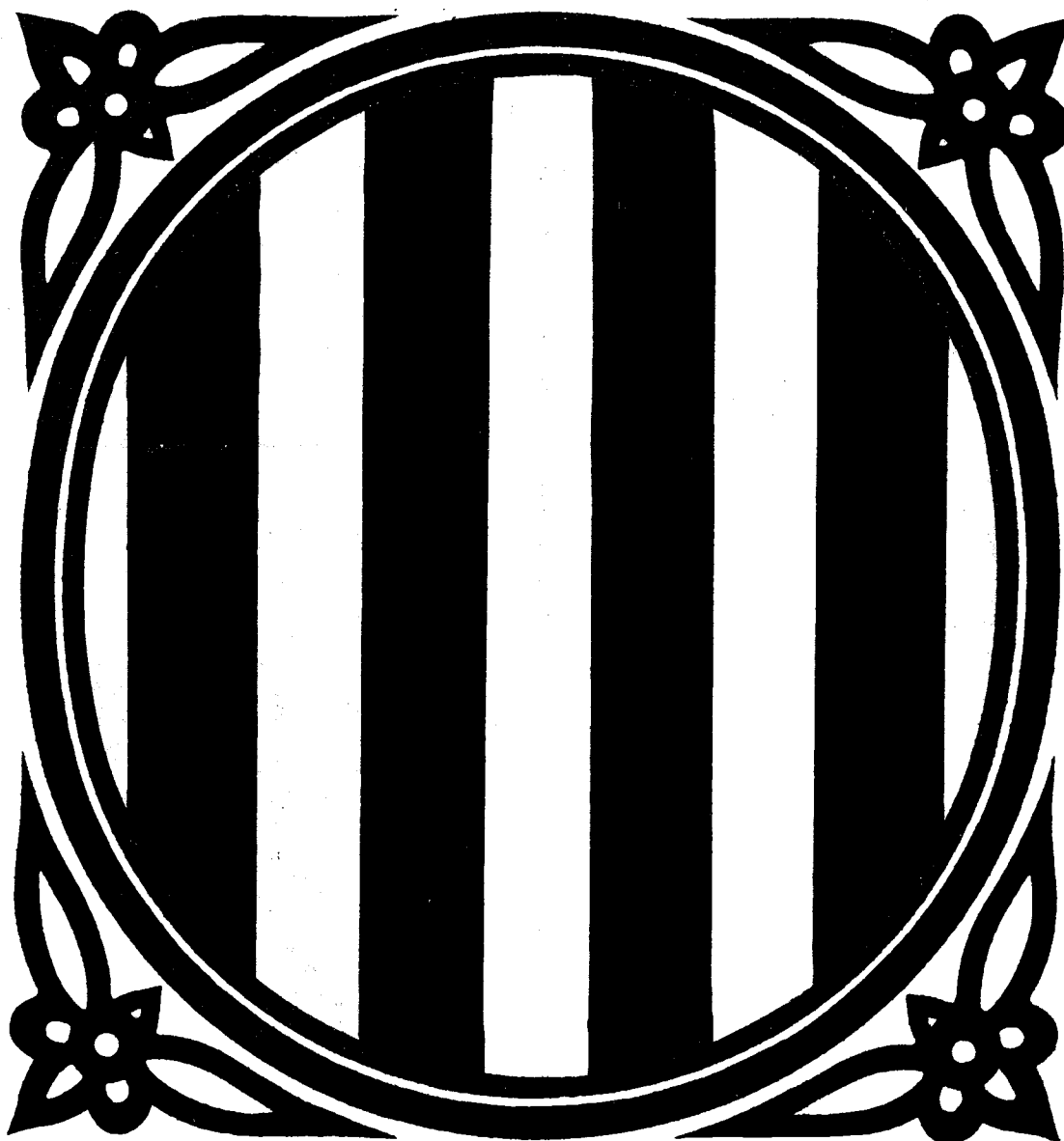
Avant!

Organ del Comitè Nacional de Catalunya del Partit del Treball d'Espanya

ANY 3 N° 14

16 de Febrer 1977

10 PTS

— PEL —
**RESTABLIMENT DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA I EL RETORN DEL
PRESIDENT TARRADELLAS**

Exigim el restabliment immediat de la Generalitat y el retorn del seu President

Volem la Generalitat perquè és el primer pas cap a la recuperació dels drets nacionals de Catalunya.

Volem la Generalitat perquè representa la recuperació d'un cert poder polític per al poble català.

Volem la Generalitat perquè significa el restabliment d'unes institucions -el Parlament, el Consell Executiu i la Presidència de la Generalitat- que han estat i són garantia inequívoca de que la democràcia i l'autonomia que volem aconseguir seran el més àmplies possibles per a la classe obrera i el poble treballador.

Volem la Generalitat, enfront d'alguns partits polítics catalans que, en abandonar les reivindicacions nacionals de Catalunya o subordinar-les a la seva legalització, ens parlen de l'autonomia en abstracte i en realitat estan disposats a acceptar la proposta del Govern Suárez d'un Règim Especial per a Catalunya que tant per les seves prerrogatives com per les seves institucions seria enormement restrictiu per al poble treballador.

En el camí cap a la consecució d'aquest objectiu, en el que fonamentalment hem coincidit els comunistes catalans -excepte el PSUC- amb els nacionalistes conseqüents, com l'Esquerra Republicana de Catalunya i el Front Nacional de Catalunya, considerem que l'acord per a la constitució de l'Organisme Consultiu de la Presidència de la Generalitat els proppassats dies 12 i 13 de febrer a Sant Cebrià (Rosselló) ha estat un fet important perquè, en representar el més ampli acord dels partits polítics catalans, reforça enormement la reivindicació de les institucions polítiques catalanes.

A la vegada, l'existència d'aquest Organisme permet i reclama la més àmplia acció política i mobilitzadora, recollint el sentiment majoritari del poble.

La mobilització del poble català pel restabliment immediat de la Generalitat ha d'obligar al Govern a una negociació per a la consecució d'aquest objectiu, ja que per a Catalunya no poden haver-hi unes eleccions democràtiques sense recuperar aquell poder polític que ens fou arrabassat el 1.939.

En definitiva, considerem que tan sols la Presidència de la Generalitat, d'acord amb tots els partits polítics catalans ("Organisme Consultiu") pot dur a terme aquesta negociació, perquè representa la legitimitat de la institució que reivindicuem i compta amb el suport popular.

JOSEP TARRADELLAS

Però de cap manera no es pot acceptar que determinats partits polítics, atorgant-se la representació del país, que ningú no els ha donat, pretenguin negociar amb el Govern Suárez el restabliment d'uns drets que pertanyen al poble.

ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA ROCA

LA PATRONAL CEDEIX per JOAN DOMINGO LINDE

Després de més de 3 mesos de vaga, els obrers de Roca, havent-ho acordat en assemblea, tornen a la feina havent estat reconeguts per la patronal els delegats elegits a l'assemblea i després d'haver aconseguit de la direcció un document signat amb el compromís de no posar cap sanció fora dels 43 acomiadats inicials els quals havent guanyat el judici a Magistratura, esperen ara la resolució del Tribunal Suprem.

La lluita de Roca, tant pel seu caràcter com pel moment polític en que s'ha produït i pels seus resultats, aportarà grans experiències per als treballadors del Baix Llobregat, i a la classe obrera en general.

La vaga de Roca s'ha produït en uns moments de gran confusió política i sindical entre les masses, i de descomposició constant de la C.N.S. És precisament en aquests moments, que s'estan fent i intentant de fer pactes socials amb la patronal per a resoldre la crisi econòmica de forma favorable per a ella. Són precisament el sindicat vertical i les centrals reformistes i grogues els que afavoreixen aquests pactes amb la patronal, i han sigut aquestes centrals les que constantment han intentat convèncer als treballadors de Roca de que acceptessin les condicions de la patronal (el pacte social). Paral·lelament a això, les centrals reformistes, en lloc d'afavorir els moviments solidaris de classe, el que han fet ha estat boicotejar-los, com va passar en concret amb la convocatori de vaga que per al dia 21 de Gener havia fet l'assemblea de treballadors de Roca.

Però ha estat tot el contrari, precisament, la constant de la vaga, és a dir, la lluita contra el pacte social i contra el lliure acomiadament, els menyspreus dels treballadors de Roca envers la pràctica sindical groga i conciliadora de les centrals sindicals reformistes i, especialment, de les que formen la C.O.S. (Coordinadora d'Organitzacions Sindicals): C.C.O.O. U.G.T. i U.S.O.

Ha estat enfront d'aquesta pràctica groga, oferida per les centrals reformistes, que els treballadors de Roca han aixecat una pràctica de sindicalisme de classe, basat en la força que la unitat i la lluita

els donava, basat també en la democràcia obrera directa exercida a l'assemblea, que controlava la negociació, basat en la força de la solidaritat de classe. Ha estat aquesta pràctica de sindicalisme unitari, de classe, democràtic i representatiu, el que ha permès que el desenllaç de la vaga no sigui desfavorable per als treballadors. Ha estat aquesta pràctica la que ha causat una important derrota de la C.N.S. i de la facció més reaccionària de la patronal, en obligar-los a reconèixer als delegats lliurement elegits a l'assemblea.

Són precisament aquests elements els que cal destacar, per tal de que aquests moments de transició, de canvi i de confusió, les àmplies masses no permetin el triomf de les posicions grogues, de conciliació amb la patronal, sinó tot el contrari, impulsin una pràctica sindical de classe, basada en la participació dels treballadors en llurs assemblees, que permeti triomfar en la pròxima negociació de convenis tan importants com el del metall de la "província" de Barcelona, el de la construcció, etc.

Es davant aquesta situació que és urgent aixecar un gran sindicat unitari i de classe, que no pacti amb la patronal a espalles dels treballadors, que denunciï el pacte social realitzat per les centrals sindicals grogues amb el Govern de cara a la seva legalització, que aixequi una campanya de dimissió dels enllaços i jurats i de desmantellament del sindicat vertical a fi que la negociació la portin els delegats elegits a l'assemblea.

Aquestes són, probablement, les lliçons més importants que podem treure de la vaga de Roca, aquesta és la pràctica que els treballadors hem de desenvolupar per a impedir que la patronal ens imposi les seves condicions.

Roca ens ha marcat el camí. Enfront del sindicalisme reformista i groc de la C.O.S., un sindicalisme unitari de classe i assembleari. Enfront de la negociació al marge i d'amagat dels treballadors per part de la C.N.S. o les centrals sindicals, dimissió de jurats i enllaços i elecció de delegats a les assemblees perquè s'impedeixi als que negociïn amb la patronal.

Pel restabliment de la GENERALITAT i la consecució de l'AUTONOMIA

En la reunió del XII Ple (ampliat) del Comitè Nacional de Catalunya del nostre Partit, després d'ésser ratificades les resolucions del IX Ple del Comitè Central sobre la nova situació política, configurada pel triomf de la política reformista en el Referendum, s'acordaren les dues línies que emmarquen l'activitat política del Partit en el moment actual.

D'una banda, el C.N. de Catalunya acordava de "proposar, des d'ara, un compromís a totes les forces polítiques i sindicals catalanes per al restabliment de les institucions polítiques configurades en l'Estatut de l'any 32 (el Parlament, el Consell Executiu i el President de la Generalitat)" que havia d'ésser efectiu fins a la plena consecució d'aquests objectius, i independentment de les coalicions o blocs electorals que les distintes forces catalanes formin d'acord amb els interessos socials que representen. S'especificava, a més, "la voluntat de que aquest compromís es realitzi entorn del President de la Generalitat" i en base a la seva proposta de constitució d'un "organisme consultiu" com a ferma garantia de que el compromís es referirà a les institucions polítiques de l'Estatut del 32 i perquè, d'acord amb els partits polítics integrants de l'organisme, negociï amb el Govern el restabliment de les institucions autonòmiques.

D'altra banda, i de forma paral·lela, el C.N. de Catalunya acordava "proposar la formació d'un front electoral democràtic entorn d'un programa de transformacions econòmiques i polítiques el contingut essencial de les quals esta expressat en les resolucions del Comitè Central".

Considerem que l'acord assolit els dies 12 i 13 d'aquest mes a Sant Cebrià del Rosselló representa un pas endavant fonamental per a la consecució del primer dels objectius marcats en el Ple del Comitè Nacional de Catalunya. El compromís de totes les forces polítiques i sindicals assistents - excepte l'abstenció provisional del representant de C.D.C. i l'absència del PSUC -

PSOE i PSPC - per a la constitució de l'Organisme consultiu", com a via eficaç " que puguin seguir -tal com diu el document final- totes les forces polítiques i socials catalanes per obtenir el restabliment de la democràcia i de l'autonomia, configurades en els principis i institucions de l'Estatut del 32", significa un pas d'enorme importància per a la recuperació dels drets nacionals de Catalunya.

La importància d'aquest acord augmenta en un moment en que el Govern Suárez decideix ajornar fins a després de les eleccions de tractar el "tema de les nacionalitats" amb la mendicant "comissió dels 10" en un moment en que la seva única oferta - o promesa- negociadora coneguda és la d'un "Consell Regional", ridícula fórmula substitutòria de la Generalitat que no seria altra cosa que la suma de les "diputacions provincials" que ara existeixen.

A més, queda totalment clar en el document a qui correspon la representació de Catalunya i qui ha de negociar quan consta que "és funció pròpia de la Generalitat la representació nacional i institucional de Catalunya". D'aquesta manera, queda patent el rebuig a les maniobres de determinats partits que, com el PSUC, CDC, UDC., s'han atribuït, amb caràcter exclouent, la representativitat de Catalunya i la potestat de la negociació amb el Govern d'uns drets que pertanyen a tot el poble.

El document també recull la profunda aspiració unitària entorn a aquests objectius del poble català. L' "Organisme Consultiu", a més de ser el resultat del compromís de la gran majoria de forces democràtiques catalanes, es presenta obert a la resta i no com a exclouent, ajornant fins al dia 23 d'aquest mes la definitiva configuració, per tal d'aconseguir que "sigui integrat per la totalitat de les forces democràtiques de Catalunya, de tal forma que només puguin quedar-ne fora aquelles que s'autoexcloïn".

Per això confiem en que aquells partits que, com el PSUC, volen supeditar els drets nacionals del poble als seus interessos particulars -obtenció de determinats beneficis partidistes emparant-se en la "negociació" per part d'un organisme tancat i exclouent, a més d'inoperant, com és la "comissió dels 10"- renunciïn a confondre l'opinió pública i s'avinguin a subscriure aquest compromís unitari. Perquè enfrontar l'exigència de restauració de la Generalitat amb la consecució de l'Estatut -quan una cosa implica l'altra, si és que no parlen d'una altra fórmula d'Estatut-, titllar de "manobra afilacionista" aquest acord o, més encara, negar-lo, és una actitud que no pot ser considerada com a democràtica.

crear confusió entre el poble i de distreure l'atenció de l'objectiu de les Institucions.

A la classe obrera i al poble treballador se'ls obre en aquest moment una perspectiva favorable per a ampliar fins al màxim possible, en l'actual correlació de forces, el marc democràtic i la seva participació en la vida política. La mobilització de la classe obrera i del poble, mitjançant les diverses formes unitàries que s'emprendran en suport de l'"Organisme Consultiu" i de la restauració de la Generalitat, així com la seva acció independent a les fàbriques, barris..., constitueixen la més ferma garantia de prendre la iniciativa enfront de la negativa del Govern i l'actitud dels que estan disposats a recollir qualsevol almoïna a espatlles del poble. La classe obrera i el poble treballador no poden servir de comparsa d'aquestes forces, sinó que poden i han de convertir-se en protagonistes del seu propi futur.

* * *

A la vegada, el compromís per al restabliment de la Generalitat pot ésser el punt de partença d'una àmplia aliança electoral d'aquells partits obrers, populars i nacionals que, a més, doni alternatives concretes als problemes econòmics i socials més urgents que pateixen les masses treballadores, que estigui disposada a solucionar la crisi econòmica de forma que es faci a costa del gran capital i que no continuï descarregant-se, com fins ara, sobre les espatlles dels treballadors.

Els partits obrers, populars i nacionals han de ser conscients de que en aquestes eleccions, si de veritat volen servir els interessos dels treballadors i dels sectors populars, cal formar una candidatura unitària. En aquestes eleccions no es tracta de conèixer les forces o l'espai electoral de cadascun, del que es tracta ara és de si el futur serà o no democràtic, de si recuperarem les institucions polítiques catalanes o ens imposaran el Règim Especial, de si la solució a la crisi econòmica passa per un programa de transformacions econòmiques tal com reclamen els interessos del poble o bé per un pla d'estabilització, mitjançant el "pacte social", tal com proposa la dreta.

Sobre el paper dels programes no hi ha cap impediment per a arribar a una àmplia aliança o front electoral democràtic que ofereixi solucions clares, concretes i possibles als problemes de la restauració de les institucions polítiques catalanes, a la manca de llibertat i les privacions cada cop més dures que davant la crisi econòmica pateix el poble treballador.

text del comunicat de sant cebrià del rosselló

El mes d'abril del 1976 i en d'altres ocasions, el President de la Generalitat, fent-se ressó de la voluntat expressada pels partits polítics va suggerir la conveniència de constituir un Organisme Consultiu on fossin representades totes les forces polítiques i socials de Catalunya. El President de clarava que sense el consentiment suficientment majoritari d'aquest organisme, s'abstindria d'emprendre qualsevol acció. Es sobre aquesta base, a fi de trobar les formes concretes d'acció que permetin de constituir l'Organisme esmentat, que els dies 12 i 13 de febrer del 1977 s'han reunit a Sant Cebrià (Rosselló, amb el president de la Generalitat, honorable senyor Josep Tarradellas, en sessions de treball, els organismes, partits polítics i organitzacions sindicals de Catalunya que li havien proposat de trobar-se en una carta el dia 3 de febrer.

Els reunits reiteren la seva adhesió a les institucions de la Generalitat i a la persona del seu president i constaten que és funció pròpia de la Generalitat la representació nacional i institucional de Catalunya.

Els reunits són conscients de la necessitat de definir amb urgència una via eficaç que puguin seguir totes les forces polítiques i socials catalanes per obtenir el restabliment de la democràcia i de l'autonomia, configurades en els principis i institucions de l'Estatut del 32; restabliment que implica necessàriament la restitució de la Generalitat i el retorn del seu president, Josep Tarradellas, abans de les eleccions.

Recollint la proposta presidencial decideixen manifestar al president, el seu acord per a la constitució de l'Organisme Consultiu i li demanen que el doni des d'aquest moment per constituït i que faci de seguida les gestions necessàries per portar a terme la seva definitiva configuració.

El president, valorades les aportacions que signifiquen les aportacions de totes les delegacions accepta els acords, agraeix la confiança que li manifesten els reunits i declara constituït l'Organisme Consultiu. La seva configuració definitiva quedarà establerta el 23 de febrer, un cop fetes les consultes necessàries per aconseguir que aquest organisme sigui integrat per la totalitat de les forces democràtiques de Catalunya; de tal forma que només puguin quedar-se fora aquells que se n'autoexclouguin.

Els organismes, partits polítics i organitzacions sindicals reunits posen en primer terme dels seus objectius, l'exigència del retorn del president de la Generalitat, senyor Josep Tarradellas, abans de la celebració de les eleccions.

13 de febrer
Sant Cebrià
del Rosselló

Per un Estatut Democràtic de la Universitat

per Francesc Xavier Diego

La Universitat, com a sector social que durant molts anys ha estat lluitant per la democràcia política, entra també en els plans de reforma del Govern, perquè si aconsegueix portar a terme la seva política a la Universitat i es guanya el suport dels universitaris, hauria apartat del camp de la lluita popular a un sector important.

Fa temps que s'han començat a produir "aquestes reformes" que, si les analitzem una mica, són purament superficials en quant que no pretenen donar un poder real als diversos estaments universitaris, sinó fer-los creure que els objectius democràtics pels que han lluitat durant anys han estat finalment aconseguits. Y diem que són superficials perquè si realment volguessin retornar-nos la paraula als estudiants i als professors a l'hora de canviar el funcionament de la universitat, ens demanarien la nostra opinió i cercarien els mitjans més democràtics per a fer-ho.

Amb aquesta intenció de reformar la Universitat, el M.E.C. ha decretat la revisió dels estatuts de totes les universitats de l'Estat. Aquests estatuts són la clau del futur de la universitat segons els quals es regirà tot el seu funcionament. Als estatuts s'estableix qui i de quina manera dirigirà tot els que pertoca a la vida universitària.

Per això, el ministeri, per tal de continuar mantenint el seu control sobre la universitat ha d'assegurar que els estudiants no van a participar en el procés d'una forma activa, perquè si no podrien posar en qüestió el seu paper prepotent.

La concreció de tota aquesta política a les 3 universitats catalanes ve marcada per la convocatòria de claustres en els que s'han d'aprovar els estatuts de funcionament. Per imperatius d'espai no podem recollir ara els aspectes particulars de cada una, però els tres processos venen a coincidir en un punt: elaboració d'uns estatuts pretesament democràtics sense la més mínima participació estudiantil per a fer-los a la seva conveniència i evitant d'aquesta manera que el protagonisme d'estudiants i professors posi en qüestió la direcció d'una universitat que, ara per ara, funciona segons els seus interessos.

Els darrers anys, el moviment estudiant s'ha caracteritzat per la dispersió i la desconexió de la seva lluita. Dos factors, fonamentalment, n'han estat la causa: la manca d'una organització capaç de cohesionar els estudiants, d'acumular experiències i d'assegurar les fites ja assolides i, igualment, la manca d'unes perspectives clares i concretes que donessin solucions als problemes que té plantejats la universitat catalana.

Avui, novament, però amb una importància més gran que mai, es tornen a obrir per als estudiants dues perspectives, dos camins:

- Permetre que el M.E.C., com sempre ha fet, continui dirigint la universitat per als seus interessos i sense tenir en compte per a res la nostra opinió i la dels altres estaments menys afavorits de la universitat (PNN, PND, etc.)

- O mantenir una posició activa, exigint un estatut de funcionament de la universitat sobre bases democràtiques, que ens permeti un control i una participació en totes i cada una de les decisions que s'hagin de prendre.

Sabem que si els estudiants poguéssim participar en la gestió de la solució als problemes, molts es solucionarien.

Sabem també, per l'experiència que dona molts anys de lluita estudiantil i per les respostes que han donat, moltes vegades, a les nostres demandes, que la majoria de problemes universitaris no es solucionen perquè hi ha per entremig interessos econòmic-polítics de les autoritats acadèmiques.

Per això, l'única garantia per a l'elaboració d'un Estatut democràtic es que s'elabori en un procés democràtic. Per mitjà de delegats representatius que formin part d'unes comissions paritàries junt amb els altres estaments. Aquestes comissions s'encarreguen de portar a terme les propostes d'Estatuts per al Claustre.

Aquests Estatuts han d'ésser aprovats en un Claustre democràtic format pels autèntics representants del professorat i dels estudiants.

No obstant, els estudiants hem de ser conscients de que la democràcia no l'aconseguiem separatament cada Universitat, perquè aquesta lluita s'enfronta a un opositor a nivell estatal, el M.E.C. Per això és necessària la unió de tots els estudiants de l'Estat per a exigir al M.E.C. un Estatut democràtic.

Per estar en condicions de guanyar aquesta batalla, els estudiants hem d'orga-

nitzar-nos. A tal fi, molts companys proposen l'elecció de delegats que defensin als Claustres, les posicions decidides per tots els estudiants en llurs assemblees.

Nosaltres pensem que la forma més democràtica d'organitzar-se és a través dels delegats, però no uns delegats qualsevol que no són estables i que no solucionen els nostres problemes quan tanquen les facultats o s'acaba el curs.

Els estudiants cada dia ens fa més falta una organització pròpia, democràtica i unitària, és a dir, decidida per tots en assemblea. Però que també sigui estable, capaç de recollir experiències i de conso- lidar els avanços, capaç de resoldre no sols la qüestió d'un Estatut democràtic sinó tots els problemes que ens impedeixen el millorament en la qualitat de l'ensenyança i en les condicions en que es dona.

Una organització que estableixi una ferma unió entre cada estudiant i els seus representants. Aquesta organització és un Sindicat Unitari i aquests delegats uns delegats sindicals.

Entenem que aquestes tasques serien molt més fàcils de portar a terme mitjançant la unitat d'acció de tots els partits. Per això, el nostre Partit fa una crida pública a tots els partits i organitzacions de la universitat per a impulsar el procés de discussió entor a l'Estatut i començar ja a materialitzar l'organització unitària dels estudiants.

De tota manera, la importància del moment que va a viure la universitat fa que els estudiants ens haguem de posar a treballar immediatament al voltant de totes aquestes qüestions. En les nostres mans està, avui, decidir el nostre futur com a universitat.

LA DONA DAVANT LES ELECCIONS

per **NÚRIA PUIG**

Les eleccions reformistes, vulgues que no, són cada dia més a prop i la dona, com tots els sectors oprimits, hem de pendre una posició.

Els darrers 40 anys, després d'haver perdut els drets que havíem conquerit amb el Govern de la Generalitat, han estat especialment negres per a nosaltres a causa del paper passiu i embrutidor que el feixisme fa jugar a la dona. Les eleccions que ara es preparen són una oportunitat que hem d'aprofitar per a imposar i recuperar els nostres drets.

L'ESTATUT D'AUTONOMIA I ELS DRETS DE LA DONA

La Generalitat i l'Estatut d'Autonomia va significar per a la dona la consecució de tots els drets polítics i la igualtat amb l'home davant la llei. Va significar també la incorporació de la dona a la vida social i política del país.

La Generalitat, per les atribucions que li concedia l'Estatut, va ampliar i aplicar amb més justícia la llei del divórci aprovada per la República (1.932) reduint de 3 anys a 1 any el període de separació com a motiu del divórci i concedint-lo immediatament per "consensu mutu". Tot el procediment del divórci fou simplificat i era molt més econòmic.

L'any 1.935 fou aprovada la Llei Eugènica de l'avortament que encara avui seria una de les més progressistes d'Europa.

Es va implantar la coeducació i es crearen guarderies i parvularis gratuïts.

Aquests drets democràtics que teníem són els que ara exigim, juntament amb el restabliment de l'Estatut del 1.932 i els principis i institucions que comportava.

LA CAMPANYA ELECTORAL I LES NOSTRES REIVINDICACIONS

Davant d'aquest moment polític tan important, la dona ha de pendre consciència de la seva responsabilitat i assumir una qualitat política.

totes les organitzacions de dones han de discutir àmpliament aquest problema, i, en base a les seves reivindicacions, pendre partit per una opció. Perquè les organitzacions que s'inhibeixin, que promoguin el boicot, o que deixin la participació en les eleccions a l'elecció particular de cada dona, no estaran fent altra cosa, objectivament, sinó afavorir clarament el triomf de la dreta.

Al contrari, les organitzacions feministes han de presentar un programa que reculli les reivindicacions més sentides per les dones en aquests moments i fer una àmplia campanya perque sigui assumit per milions de dones.

El programa que ha presentat la Federació d'Organitzacions feministes (vegeu "El Correo del Pueblo" nº 76), recull les nostres reivindicacions immediates i pot ésser acceptat per tots els partits democràtics i populars. Però, per a fer-lo realitat cal que tots els partits obrers i nacionalistes s'uneixin en un front electoral que reculli les aspiracions més sentides per les classes populars inclos el programa feminista. Aquest front electoral aconseguirà la victòria de les forces progressistes i la victòria de les forces progressistes assegurarà el triomf del nostre programa.

DONA,

VOTAR A LA DRETA SIGNIFICA LA PERPETUACIÓ DE LA TEVA ESCLAVITUD.

LLUITA PER LA UNITAT DE LES FORCES OBRERES I NACIONALS, PER LA LLIBERTAT I LA IGUALTAT !

Anna Mercadé, presidenta de l'Associació Catalana de la Dona, amb el President Tarradellas.

NOTA DE LA REDACCIÓ

El propassat dia 15 de febrer una delegació de l'Associació Catalana de la Dona, formada per més de 40 dones, va visitar al President de la Generalitat, Sr. Josep Tarradellas. Després de parlar amb ell més de dues hores sobre la problemàtica de la do na catalana es va elaborar un document conjunt que fou signat pel Sr. President i per la Presidenta de l'Associació, Anna Mercadé, el qual reproduïm.

Volem remarcar el compromís del President de donar vigència a la Llei del 25 de deembre del 36, la Llei Eugènica de l'avortament, que encara avui és una de les més progressistes del món.

Es palesa la importància d'aquest document per a les dones catalanes cara a la recuperació dels drets que tenia, els quals aconseguirem amb la lluita conjunta de tot el poble pel restabliment de la Generalitat.

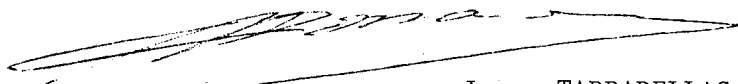
COMUNICAT DE LA REUNIÓ DEL DIA 15 DE FEBRER ENTRE UNA DELEGACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE LA DONA I L'HONORABLE PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, SR. JOSEP TARRADELLAS

El dia 15 de febrer del 1977, una important Delegació de l'Associació Catalana de la Dona va visitar a l'Honorable President de la Generalitat, Sr. Josep Tarradellas, a Perpinyà.

Després d'una cordial salutació i d'agraïment per l'atenció d'haver vingut, de la part del Sr. President, l'Associació Catalana de la Dona, exposà el motiu de la seva visita regraciant-li el fet d'aquesta reunió i fent-li constar la seva felicitació per l'èxit assolit, juntament amb totes les forces polítiques i sindicals catalanes, els dies 12 i 13 d'aquest mes a Sant Cebrià (Rosselló), tot desitjant-li que, a partir d'aquesta data pugui accelerar-se el procés de retrobament de les llibertats del poble ca talà.

La reunió es prosseguí en un ambient de gran simpatia i amb la intervenció de diferents delegades de l'Associació Catalana de la Dona. Finalment foren acordats els punts següents:

- 1 - L'Associació Catalana de la Dona es compromet a seguir lluitant pel restabliment de la Generalitat, el retorn del seu President i l'aplicació de l'Estatut de Catalunya.
- 2 - L'Honorable President de la Genralitat reafirma la seva voluntat d'aplicar, en retrobar el seu càrrec, els drets que la dona tenia ja reconeguts en la Constitució Catalana; de donar vigència a les Lleis i els Decrets que l'actual President, Sr. Josep Tarradellas, va signar, referent a la Dona, i en particular la Llei del 25 de desembre del 1936, i actualitzar en especial la Llei referent al divorci.

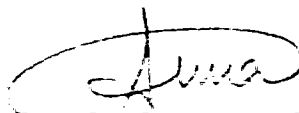

Josep TARRADELLAS

Anna MERCADE

Presidenta de la Associació
Catalana de la Dona

La campanya de preus

Davant de cada campanya agrícola se'ns plantegen als pagesos els mateixos problemes: tenir assegurats uns preus de venda dels nostres productes que siguin justos i, que se'ns garanteixi per part del Govern la sortida de tota la producció a aquests preus.

Per a impedir que els preus els establexin els monopolis i el FORPA al marge dels pagesos, com ha passat d'altres anys, hem d'organitzar-nos i unir-nos entorn al nostre propi sindicat, la Unió de Pagesos, que té com a tasca central la de defensar eficaçment els interessos immediats de la pagesia catalana.

En aquest sindicat hi ha un lloc per tots els homes que vulguin lluitar pels interessos dels pagesos, independentment de la seva filiació política, ideològica o de la seva creença religiosa.

La Unió de Pagesos ha iniciat una campanya de difusió de la plataforma reivindicativa elaborada pels representants de les diferents organitzacions camperoles de l'Estat espanyol en la Coordinadora que va sorgir de la IV Trobada d'aquestes organitzacions.

Presentacions, col·loquis, assemblees.. sobre els preus que es reivindiquen, s'han anat extenent per totes les comarques de Catalunya.

INTENTEN DIVIDIR-NOS

Davant de l'augment del grau organitzatiu i combatiu dels camperols i preveient l'administració un fort moviment reivindicatiu de tot el camperolat espanyol, intenten dividir-lo portant la negociació de la nostra plataforma sectorialment (producte per producte), com en el cas de l'oli que ha fixat per decret el preu en 85 pts.K./l. mentre que la Unió de Pagesos i les altres organitzacions democràtiques de l'Estat exigien 110 pts. K./litre.

Aquesta maniobra de l'administració té com a objectiu impedir la unitat i la mobilització conjunta de tots els camperols de

QUINA ÉS LA TASCA IMMEDIATA DE TOTS ELS CAMPEROLS?

Aixecar un ampli moviment en defensa de la nostra plataforma. Així, la Unió de Pagesos ha de potenciar des de concentracions sectorials o jornades de defensa de tal o tal producte -com ja estan fent a l'Urgell, La Segarra, La Noguera i els viticultors - fins a arribar a concentracions globals o d'altres fórmules de mobilització.

Aquestes mobilitzacions són necessàries si volem aconseguir que el Govern accepti negociar tots els preus conjuntament i reconeixi com a interlocutors vàlids als representants que haguem escollit.

HEM D'ESCOLLIR ELS NOSTRES REPRESENTANTS!

Si hem de sentir-nos identificats i han de tenir tot el nostre suport, aquests representants caldrà escollir-los democràticament a les diferents assemblees que es facin a les comarques, avançant cap a una Coordinadora de Representants de tota Catalunya, potenciada per la Unió de Pagesos, de la que sorgiria una comissió negociadora que, junt amb els representants de les diferents organitzacions camperoles de l'Estat s'encarregarà de negociar amb l'administració la nostra plataforma de preus.

Sols a través d'aquest procés per la base i democràtic garantim que les negociacions no es portin d'amagat nostre i que els pagesos estiguem acada moment informats de com es desenrotllen.

Si, al contrari, en creuem de braços, objectivament afavorim al FORPA i als monopolis, que tornaran a fixar els preus que més els interessen.

Els pagesos no demanem almoines sinó que exigim el que ens correspon: uns preus dignes que ens permetin viure de la terra

LLUITEM, TOTS JUNTS, AMB LA UNIO DE
PAGESOS PER ACONSEGUIR-LOS

NOTA DE LA REDACCIÓ.- Hem rebut la carta d'una dona que per casualitat era a l'estació de França quan l'arribada d'en Palomas. Sincerament i senzilla, en explica el que ella va sentir, el que vàrem sentir tots.

Carta d'una noia

Sóc una noia
neva casada
fills, sentu d
de suuina
líneas abra
algu que
que anu
peru anu
reaciuu
a racu
a la's?
que an
he vist
el inter
per ab
i miru
me a
com an ra

ni he llajina algu
alguna bagada he
aix d'asciua ting la
rang anesa a aquets
balanus d'abui ayala
aji obert als ulls a
gen com jo que unan
solen a creua amb
al "conte de la democràcia"

Fals tots es una pan
tunima feta per que
te al poder es indignat
que bajem una pelicula
dels tems antics i ens ens
teme de las injusticias
i que ara a ple segle
20 pan tot això i pugem
com an ra

"Sóc una noia de casa seva, casada i amb 3 fills.

Sento la necessitat d'escriure aquestes línies. Avui he vist una cosa que no m'hauria d'estranyar per res, però encara no he reaccionat: he anat a recollir un paquet a l'estació a l'hora que arribava el Palomas. He vist com es cantava "la Internacional" i hi havia banderes vermelles. Jo m'ho he mirat a partada i m'he emocionat de veure com es rebia a un noi que feia 6 anys que estava tancat. M'anava a acostar per veure'l i en aquell moment han intervingut la força pública, "antiavalots", sense vigilar res, sense cap mena d'avís per a dissoldre's. Han entrat disparant bales de goma, hem corregut tots els que no sabíem què passava i els que havien anat a rebre aquell noi i els trets no paraven.

Jo he tingut por, no dic mentida, però els haig d'agrair una cosa: m'han encès tant de veure aquella injustícia que sense saber qui ho llegirà ni si no llegirà algú alguna vegada, ho haig d'escriure; tinc la sang encesa.

Aquests trets d'avui vull que hagin obert els ulls a gent com jo que comença ven a creure en el "conte de la democràcia". Fals, tot és una pantomima feta pel que té el poder. Es indignant que vegem una pel·lícula dels temps antics i ens assustem de les injustícies, i que ara, en ple segle xx, passi tot això i pugem dormir.

PALOMAS TORNA

"SIS ANYS DE PRESÓ PER LA REVOLUCIÓ"

Aquest fou el crit més repetit per les 3.000 persones que acudírem a rebre al camarada Palomas després de sis anys de presó.

L'estació de França era una gran festa, amb més de 30 pancartes del Partit i de la Jove Guàrdia Roja, i una que fou molt ben rebuda dels camarades del Partit Comunista d'Unificació. Però la nostra alegria la va trencar en aquell moment la brutal actuació de la policia carregant contra els concentrats i que va causar nombrosos ferits, alguns dels quals hagueren d'ingressar a l'hospital i entre els que hi havia una nena de 7 anys.

Una prova més de la discriminació al Partit del Treball d'Espanya per part del Govern.

Des d'aquestes pàgines donem la nostra més calurosa benvinguda en nom dels comunistes de Catalunya al camarada Palomas. El seu retorn serà sens dubte un reforç molt important per a la classe obrera catalana.